

❧ KAPITOLA I ❧

V pondelok ráno Ivy Vegová a jej najlepšia kamarátka Sofia Hewittová náhlivo kráčali po najstaršom cintoríne vo Franklin Grove a mali namierené do školy. Trávnatý chodníček pokrytý inovat'ou im hlasno chrupčal pod ťažkými topánkami. Ivy si zasunula ruky do vreciek čierneho kabáta dlhého až po zem, aby si ich trochu zohriala.

Tento starý cintorín mi bude v Európe chýbať, pomyslela si Ivy. Hoci bolo ešte stále trochu šero, v diaľke rozpoznala obrisy rodinnej hrobky svojho frajera, kde spolu s kamarátmi zažila kopec zábavy. Dievčatá

prešli bránou cintorína a svetlá v priľahlých domoch sa mihotali.

„Bola to neskutočná párty!“ zvolala Sofia a prerušila Ivine myšlienky. Ivy mala pocit, akoby to nebolo v sobotu, ale už strašne dávno, čo jej ľudské dvojča Olívia podstúpila rituál zasvätenia do komunity upírov. V ten deň to trochu oslávili. „Určite si nadšená,“ pokračovala Sofia. „Veď už nie je tajomstvom, že Olívia vie o existencii upírov. Je to všade na našom internete.“

Ivy si zaborila bradu do čierneho pleteného šálu a výdychom si ohriala krk. *Ešte niečo už nie je tajomstvom*, pomyslela si. „Sofia, musím ti niečo povedať,“ povedala nahlas.

Keď Olívia Abbottová otvorila obrovské dubové vchodové dvere do základnej školy vo Franklin Grove, uvítal ju silný poryv horúceho vzduchu. Poobzerala sa po chodbe, stiahla si čiapku a držala ju za jeden z ružových brmbolcov, ktoré jej viseli po bokoch čiapky. Olívia začala poskakovať, aby sa trochu zahriala. Mala na

sebe uniformu roztlieskavačiek na podporu školského tímu, no hoci mala legínsy, cítila sa zmrznutá ako nanuk.

Kde si, Kamila? pomyslela si Olívia, keď skákala z jednej nohy na druhú a pohľadom hľadala kamarátku. *Mám obrovskú novinku!*

Dvere sa otvorili a Olívia sa nedočkavo obzrela. Nanešťastie to bola Šarlota Brownová, nadutá kapitánka tímu roztlieskavačiek. Na hlave mala biele chlpaté klapky na uši.

„Ahoj, Šarlota,“ povedala Olívia a nedokázala potlačiť svoje sklamanie. Šarlota pustila dvere, hoci jej podlízavé kamarátky Katie a Allison kráčali v päťách. Aj oni mali klapky na ušiach.

„Och, Olívia, úplne som premrzla!“ zakvílila Šarlota.

„Aj my sme premrzli!“ povedali Katie a Allison, ktoré dokázali premýšľať presne ako Šarlota.

„Tak rýchlo dnu a zohrejte sa!“ povedala Olívia a usmiala sa. Všetky tri odišli bez slova.

Žiaci sa postupne trúsili jeden po druhom a s každým otvorením dverí Olíviino srdce podskočilo. Nakoniec zbadala Kamiline veľké blond kučery.

„Kamila!“ zakričala Olívia.

„Ahoj,“ pozdravila ju Kamila a pri pohľade na Olíviu sa doširoka usmiala. „Prepáč, že meškám. Včera si v telefóne znela veľmi rozrušene. Čo sa deje?“

Olívia vystrúhala grimasu. „Musím ti povedať najväčšiu novinku v mojom živote!“

Kamila na ňu nedôverčivo pozrela. „Väčšia ako tá, že máš dávno stratené dvojča?“

Olívia pokrčila nosom. Kamila mala pravdu. Olívia a Ivy netušili, že majú dvojča, až kým sa Olívia pred pár mesiacmi neobjavila v škole vo Franklin Grove. Keď nad tým uvažovala, veľkou novinkou bol aj fakt, že jej sestra je upírka, ale Kamila o tom, samozrejme, nič nevedela. Olívia je jednou z mála ľudí na svete, ktorí vedia o existencii upírov.

„Rovnako veľká,“ uvážila Olívia a odtiahla Kamilu za papradie zasadené v kvetináčoch v rohu chodby.

Olívia sa zhlboka nadýchla. „Sľúb mi, že to nikomu nepovieš,“ povedala.

„Sľubujem,“ vážnym hlasom odpovedala Kamila. „Už mi to povedz!“

„Ved' ti *hovorím*,“ namietala Ivy.

„Nie,“ nesúhlasila Sofia. „*Snažíš* sa niečo povedať, ale zatiaľ len hrozne vzdycháš.“

Ivy si opäť povzdychla a vyfúkla malý obláčik vzduchu. „Stále tomu nemôžem uveriť,“ zamrmlala miesto vysvetlenia.

„Ivy,“ rázne povedala Sofia. „Už mi omfzajú tesáky!“

„Žiadne tesáky nemáš,“ odpovedala Ivy a obzerala sa po cintoríne, aby sa uistila, že sú tam úplne samé. „Piliš si ich ako my všetci.“

„To sa tak hovorí,“ povedala Sofia otráveným hlasom. „Už mi prezrad', čo si to odhalila!“

„Zistila som...“ Ivy zajachtala. „S Olíviou sme zistili...“

Sofia na ňu netrpezlivo upierala zrak.

„Kto je môj skutočný otec,“ zamrmlala nakoniec.

„Naozaj?“ vykrikla Kamila s vypleštenými očami. Olívia prikývla, zahryzla si do pery a usmiala sa. „Teším sa s tebou!“ Kamila objala Olíviu a nechtiac zhodila jeden z kvetináčov. Olíviu to rozosmialo.

„Vedela som, že ak neprestanete pátrať, s Ivy nájdete nejaké odpovede,“ pyšne povedala Kamila.

Olívia uznala, že ich húževnatosť sa im vyplatila. So sestrou sa snažili vyriešiť záhadu, kto sú ich rodičia, odkedy zistili, že sú dvojčatá.

„Vďaka, Kamila,“ povedala Olívia a objala ju znova. „Chcela som ti to povedať osobne.“

„Kto je váš otec?“ vyzvedala Kamila.

Olívia našpúlila pery a vychutnávala si túto chvíľu.

Kamila hádala podľa jej výrazu tváre. „Vedela som to! Je to nejaká celebrita! Odjakživa som vedela, že máte pery ako George Clooney!“

„Nie,“ Olívia nasmelo pokrútila hlavou. „Nieko lepší.“

„Antonio Banderas?“ zašepkala Kamila s údivom v hlase.

„Tak kto potom?“ opýtala sa Sofia rozrušene. Práve vychádzali z cintorína a Sofia ju objala okolo ramien.

Ivy si dlhými tmavými vlasmi zakryla tvár. „Je to, ehm, volá sa... Karl Lazar,“ zmätene vyhrkla. *Prečo*

mi robí taký problém vyrozprávať najlepšej kamarátke celý príbeh? premýšľala Ivy. Bolo to také neuveriteľné, že to nemohla len tak zo seba vyhrnúť.

„Lazar?“ zopakovala Sofia. „Máš na mysli toho upírskeho aristokrata z Transylvánie, ktorý sa zaľúbil do ľudskej ženy?“

Ivy mlčky prikývla.

„To je senzačné! Vieš, či je ešte nažive?“ opýtala sa Sofia.

„Áno, je,“ povedala Ivy.

„Odkiaľ to vieš?“ naliehala Sofia.

„Posledných trinásť rokov sa skrýva,“ odpovedala.

Keď Sofia zbadala v diaľke budovu základnej školy, trochu spomalila. „Ivy, prečo mám pocit, že ešte niečo predom mnou tajíš?“

Ivy sa nesmelo usmiala a potešilo ju, že ju kamarátka tak dobre pozná. „Pretože naozaj ešte niečo tajím?“ odpovedala.

Sofia si premeriavala jej tvár a Ivy sa ešte raz zhlboka nadýchla. Odhrnula si vlasy z tváre a povedala: „Môj otec je môj *skutočný* otec,“ vysvetlila Ivy.

Sofia sa zarazila. „Chceš povedať, že tvoj otec Charles Vega, ktorého poznáš celý život...“

„... je Karl Lazar,“ dokončila vetu Ivy.
Sofia jej neverila. „Vodíš ma za tesáky?“
Ivy sa zaškerila. „Nemáš tesáky, zabudla si?“

„Ale prečo by pán Vega predstieral, že je Ivin adoptívny otec, keď je jej skutočný otec?“ opýtala sa Kamila.

„Nevieme,“ zamračila sa Olívia. „Možno nechcel, aby Ivy vedela, že má dvojča.“

„Ale prečo?“ pýtala sa Kamila.

Olívia na to len pokrčila ramenami. Chcela by jej vyrozprávať všetko, čo sa s Ivy dozvedeli – že ich otec je upír a mama bola človek a že rozdelil dvojčatá po smrti matky. Olívia však zložila prísahu krvi a nesmie porušiť Prvý zákon temna, teda nesmie povedať o existencii upírov neupírovi. Bola to škoda, pretože Kamila je veľmi múdra a možno by prišla na to, prečo to pán Vega urobil.

Ivy so Sofiou kráčali po schodoch do školy. „Otec vie, že to vieš?“ opýtala sa Sofia.

Ivy pokrútila hlavou. „S Olíviou sme sa o tom rozprávali a dohodli sme sa, že rodičom o tom zatiaľ nepoviem. Olíviina mama Audrey by šalela ako netopier v klietke, keby sa dozvedela pravdu. A môj otec je v Olíviinej spoločnosti úplne nesvoj.“

Dievčatá vošli do školy a kráčali po chodbe, keď vtom Ivy začula, ako niekto šepká jej meno. Obzrela sa, ale nikto zo študentov na okolí sa na ňu nepozeral.

„Ivy! Sofia!“ znova sa ozval hlas.

„Myslím, že nás volá to papradie,“ zamrmlala Sofia a ukázala na roh chodby. Obe podišli bližšie. Z papradia sa vysunula ruka s naružovo nalakovanými nechťami a ťahala Ivy k sebe.

Za papradím sa krčila Olívia s Kamilou.

„Povedala si jej o tom?“ naraz sa opýtali Ivy aj Olívia. Obe prikývli a všetky dievčatá sa objali.

„Gratulujem k nájdeniu otca,“ povedala Kamila a zaškerila sa na Ivy.

„Verila by si tomu, že celý ten čas mali skutočného otca pod nosom?“ opýtala sa Sofia Kamily, ktorá neveriacky pokrútila hlavou.

„Baby, nesmiete to nikomu povedať,“ zväžnela Olívia.

„Ani Brendanovi?“ opýtala sa Sofia.

„Okrem Brendana,“ odpovedala Ivy. Svojmu frajerovi sa to chystá povedať po prvej hodine na chodbe pri učebni biológie, kde ju prvýkrát pozval na rande. Vyrobila mu aj pohľadnicu, ktorou mu chce poďakovať za podporu pri hľadaní pravdy.

„Musí to byť veľké tajomstvo, keď sa skrývame za papradím,“ zašklabala sa Sofia.

Olívia sa tentoraz neusmiala. „S Ivy vyhlasujeme stav pohotovosti, keďže sa má so svojím otcom presťahovať do Európy.“

„Je to aj tvoj otec,“ potichu jej pripomenula Ivy.

Olívia prikývla. „Áno,“ súhlasila a pomyslela si, že jej bude chvíľu trvať, kým si na to zvykne. „A máme menej ako desať dní, aby sme ho presvedčili, aby sa nikam nestáhovali.“

„Nedovolíme, aby nás niekto znova rozdelil,“ odvážne vyhlásila Ivy.

„A ja *nechcem* stratiť biologického otca, keď už viem, kto to je,“ dodala Olívia.

Kamila a Sofia okamžite spoznali. „Môžeme vám s tým nejako pomôcť?“ opýtala sa Kamila.

„Naozaj si myslíš, že by tvoj otec mohol zmeniť

názor?“ nahlas premýšľala Sofia a poškrabala si hlavu pod čiapkou.

„Musí ho zmeniť,“ odpovedala Ivy.

„Musíme vymyslieť niečo, vďaka čomu nedokáže odtiaľto odísť,“ povedala Olívia.

„Niečo také skvelé, že by dal aj život, aby tu mohol zostať.“

„Čo napríklad?“ opýtala sa Sofia.

Ivy s Olíviou sa neisto pozreli na seba. „Dúfame, že to nám pomôžete vymyslieť,“ placho sa usmiala Ivy.

Všetky štyri mlčky hľadeli na seba. Nehybne stáli, ponorené do svojich myšlienok, až kým nezazvonilo.

„Hlavy dokopy,“ vyhlásila Olívia a všetky sa pritisli k sebe. „Stretneme sa v jedálni na obede a niečo vymyslíme,“ povedala.

Všetky súhlasne prikývli. Olívia potom povzbudila dievčatá, aby dali zovreté päste do stredu. „Franklin Grove alebo nič,“ povedala.

„Franklin Grove alebo nič!“ zopakovali všetky naraz, buchli sa pästami a víťazoslávne ich zdvihli nad hlavy.

